

stat, som opholder sig i den anden stat i uddannelsesøjemed, under forskellige betingelser fritages for beskatning i studiestaten af indtægter oppebåret i denne stat, når disse indtægter har forbindelse med den pågældendes uddannelse og/eller er nødvendige for vedkommendes underhold. Der er i nogle tilfælde tale om en tidsmæssig begrænsning, og også her varierer ordlyden fra overenskomst til overenskomst. Det er bestemmelser af denne type, der henvises til i spørgsmålet.

Bestemmelser med sådant indhold optræder i visse dobbeltbeskatningsoverenskomster indgået fra 1965 og fremefter, men det var først med indgåelsen af dobbeltbeskatningsaftalen af 1968 mellem Danmark og Færøerne, at en sådan bestemmelse fik praktisk betydning. Bestemmelsen genfindes med en lidt ændret udformning i den efterfølgende dansk-færøske dobbeltbeskatningsaftale af 1986 og i de nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomster af 1989 og 1996, som også omfatter Færøerne. En tilsvarende bestemmelse fandtes i den dansk-islandske dobbeltbeskatningsoverenskomst af 1970, som nu også er afløst af de nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvor fradraget for islandske studerende i øvrigt er begrænset til et beløb svarende til 20.000 svenske kroner. (Efter den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst opnår færøske og islandske studerende dette fradrag svarende til 20.000 svenske kroner i samtlige nordiske lande. Dog gælder fortsat som nævnt den gamle regel for færøske studerende i Danmark.) Desuden findes en nogenlunde tilsvarende bestemmelse i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale af 1979, som stadig er i kraft.

Den historiske begrundelse for at give dette særlige fradrag til studerende fra Færøerne, Island og Grønland var og er i lyset af de begrænsede uddannelsesmuligheder disse steder at gøre det lettere for færøske, islandske og grønlandske studerende at erhverve en uddannelse i Danmark.

Udover den nordiske dobbeltbeskatningsoverenskomst og dobbeltbeskatningsaftalen med Grønland findes der sådanne studenterbestemmelser i Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster med følgende lande (årstal for undertegnelse i parentes): Thailand (1965), Israel (1966), Trinidad og Tobago (1969), Spanien (1972), Zambia (1973), Rumænien (1978), Tunesien (1981), Marokko (1984), Indonesien (1985), Kina (1986), Pakistan (1987), Tyrkiet (1991), Phi-

lippinerne (1995), Vietnam (1995) og Ukraine (1996).

Følgende overenskomster giver adgang til et lavere fradrag, som er fastsat i hver enkelt overenskomst: Malaysia(1972), Kenya (1973), Brasilien (1974), Korea (1977), ex-Jugoslavien (1982), Singapore (1986), Indien (1989) og Jamaica (1990).

Som alt andet i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er beskatningen af studerende en del af et samlet forhandlingsresultat. Mange u-lande lægger ved forhandling af dobbeltbeskatningsoverenskomster stor vægt på at få sådanne bestemmelser ind i deres overenskomster, idet der herved alt andet lige skabes bedre mulighed for, at studerende fra de pågældende lande kan erhverve en uddannelse i udlandet. Dette synes at være et generelt ønske fra disse landes side, uanset hvem de forhandler med.

Det er værd at bemærke, at studenterbestemmelserne i dobbeltbeskatningsoverenskomster er gensidige, således at en dansk studerende vil opnå tilsvarende fordele ved studier i det andet land. Dernæst er bestemmelserne typisk udformet således, at den studerende skal opholde sig midlertidigt i Danmark med henblik på at ud-danne sig eller måske endda skal flytte direkte fra sit hjemland til Danmark (eller vice versa) med dette formål for at kunne opnå det særlige fradrag. Almindelige krav til dansk kundskaber i uddannelsessystemet i Danmark sætter sine naturlige begrænsninger på antallet af studerende, der i praksis vil kunne opnå fradraget.

Der foreligger ikke opgørelser over, hvor mange studerende og fra hvilke lande, der har opnået dette fradrag i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Ud over studerende fra Færøerne, Island og Grønland er der fra de her omhandlede lande formentlig tale om et stærkt begrænset antal personer.

Studenterfradraget er en indrømmelse, der fra dansk side kan gives under dobbeltbeskatningsforhandlinger, og som i en forhandlings-situation vil blive modsvaret af indrømmelser fra modparten – og helst på områder af større betydning for Danmark end dette.

Frdraget blev i sin tid af Ligningsrådet fastsat til 4.800 kr. for året 1966/67, som var det første år, hvor den dansk-færøske dobbeltbeskatningsoverenskomst af 1968 fandt anvendelse. Ved fastsættelsen af dette beløb tog man dengang udgangspunkt i grundbeløbet for enlige folke- og invalidepensionister i København.